

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaiové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **L. H.**, zast. JUDr. Lubošem Vosykou, advokátem se sídlem Zázvorkova 2006/8, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2022, č. j. KUOK 84364/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 13. 3. 2024, č. j. 72 A 23/2023 - 54,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce JUDr. Luboše Vosyky, advokáta se sídlem Zázvorkova 2006/8, Praha 5.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci a usnesení krajského soudu

[1] Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Šumperk, Odboru dopravy, ze dne 2. 3. 2022, č. j. MUSP 24077/2022 uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Městský úřadu mu za ně uložil pokutu ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců od právní moci rozhodnutí. Žalovaný v záhlaví nadepsaným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

[2] Dne 16. 5. 2023 byla Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci doručena žaloba, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované o odvolání ze dne 5. 8. 2022. Přílohou žaloby byly kopie úvodních stran tří rozhodnutí žalovaného:

rozhodnutí ze dne 5. 8. 2022, č. j. KUOK 84364/2022 (tzn. rozhodnutí, jehož soudního přezkumu se žalobce domáhal), rozhodnutí ze dne 9. 3. 2023, č. j. KUOK 30694/2023 (zastavení řízení o návrhu na upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti) a rozhodnutí ze dne 21. 3. 2023, č. j. KUOK 32883/2023 [přestupek dle § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu – neodevzdání řidičského průkazu]. Úvodní stranu rozhodnutí ze dne 9. 3. 2023 žalobce přiložil, protože od tohoto rozhodnutí počítal dvouměsíční lhůtu pro podání žaloby, jelikož ho „považoval za konečné“. Rozhodnutí ze dne 21. 3. 2023 bylo dle žalobce „nečekaně další pokračování věci“.

[3] Krajský soud žalobu odmítl pro opožděnost. Na základě správního spisu ověřil, že rozhodnutí, jehož přezkumu se žalobce domáhal, bylo žalobci doručeno fikcí dne 22. 8. 2022. Lhůta stanovená zákonem pro podání žaloby proti tomuto rozhodnutí následně uplynula dne 24. 10. 2022. S názorem žalobce, že lhůta pro podání žaloby počala plynout až doručením rozhodnutí z 9. 3. 2023 se krajský soud neztotožnil. Jde o dvě samostatná rozhodnutí a žalobce mohl ve správním soudnictví brojit samostatně proti každému z nich. Nemohl se však domáhat přezkoumání staršího rozhodnutí zjevně opožděnou žalobou s odkazem na včasnost žaloby proti rozhodnutí novějšímu.

## II. Shrnutí kasační stížnosti

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, již se domáhá zrušení napadeného usnesení a vrácení věci krajskému soudu k projednání. Zároveň žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Stěžovatel v první řadě namítá, že mu napadené usnesení krajského soudu nebylo řádně doručeno. Navrhuje, aby bylo rozhodnuto o neúčinnosti doručení podle § 50d zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“). Doručováno mu bylo v obálce typu č. III určené k *doručování jiných písemností* podle § 50 odst. 1 a 2 o. s. ř. Protože nebyl zastížen, byla mu písemnost doručena okamžitým vhozením do poštovní schránky.

[6] Stěžovatel rovněž spatřuje pochybení v tom, že má „jedna posuzovaná věc místo jedné spisové značky neobvykle spisových značek pět a další tři spisové značky jsou vedené správním orgánem druhého stupně, a ještě další dvě spisové značky u Ministerstva dopravy“. Krajský soud si nebyl vědom toho, že i po plném výkonu správního trestu věc a řízení pokračovaly. Stěžovatel dále tvrdí, že lze předpokládat, že nepřiznáním odkladného účinku „by již nedošel k poznání, zda byl jemu uložený správní trest v souladu se zákonem“.

[7] Ke kasační stížnosti a návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřil žalovaný. Navrhuje kasační stížnost zamítnout pro nedůvodnost (případně odmítnout pro nepřijatelnost) a nepřiznat jí odkladný účinek. Plně se ztotožňuje s právním posouzením věci krajským soudem.

## III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění formálních předpokladů věcného projednání kasační stížnosti a dospěl k závěru, že byla podána opožděně.

pokračování

[9] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Zmeškání uvedené lhůty nelze podle téhož ustanovení prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. poté lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta je však ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

[10] Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 18. 3. 2024 vhozením obálky typu č. III určené k *doručování jiných písemností* podle § 50 odst. 1 a 2 o. s. ř. do poštovní schránky. Lhůta pro podání kasační stížnosti počítaná od tohoto dne uplynula 2. 4. 2024.

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že se s napadeným usnesením fakticky seznámil až dne 22. 3. 2024. Toto datum dokonce sám poznačil na úvodní list doručného opisu usnesení, jehož kopii přiložil ke kasační stížnosti. Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti počítaná ode dne stěžovatelova faktického seznámení se s napadeným usnesením uplynula 5. 4. 2024.

[12] Stěžovatel podal kasační stížnost dne 8. 4. 2024.

[13] V kasační stížnosti stěžovatel navrhuje, aby NSS rozhodl o neúčinnosti doručení napadeného usnesení postupem podle § 50d o. s. ř., protože mu nebylo doručováno do vlastních rukou (tzn. obálkou typu č. I). Institut neúčinnosti doručení slouží především ke zhojení toho, že se účastník řízení před soudem nemohl seznámit s doručovanou písemností z důvodu omluvitelné překážky na své vlastní straně. Oproti tomu namítané porušení právních předpisů upravujících doručování soudních písemností, v jehož důsledku by bylo možné považovat písemnost za doručenou, není důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení (Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu 14. 9. 2015, sp. zn. 21 Cdo 30/2015, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2014, sp. zn. 29 Cdo 597/2014.)

[14] Není pochyb, že v situacích, kdy okamžik a způsob doručení značně předurčují možnost účastníka se účinně bránit proti doručovanému rozhodnutí, je nezbytné zvolit doručování do vlastních rukou podle § 49 o. s. ř. (tzn. obálkou typ č. I). Řízení o kasační stížnosti (základním prostředku obrany ve správním soudnictví) je charakteristické poměrně krátkou lhůtou pro podání návrhu na jeho zahájení, povinným zastoupením právním profesionálem a absencí opravného prostředku proti rozhodnutí kasačního soudu. Proto ten, kdo chce podat kasační stížnost, potřebuje k jejímu účinnému uplatnění co možná největší prostor a je pro něj zásadní, kdy se seznámí s rozhodnutím, proti němuž zvažuje obranu. Nicméně pokud se účastník řízení seznámí s jemu doručovaným rozhodnutím, přestože mu bylo doručeno obálkou typu č. III namísto obálky typu I., lze se domnívat, že v souladu se smyslem právní úpravy je nezbytné počítat lhůtu pro podání opravného prostředku *od momentu, kdy se účastník prokazatelně fakticky seznámil s doručovaným rozhodnutím*.

[15] NSS proto pro účely posouzení včasnosti kasační stížnosti počítal dvoutýdenní lhůtu od 22. 3. 2024, tedy dne, který stěžovatel sám opakovaně uvedl jako den seznámení

se s obsahem doručené písemnosti. Tato lhůta uplynula v pátek 5. 4. 2024. Kasační stížnost podána v pondělí 8. 4. 2024, byla tedy rovněž *podána opožděně*.

[16] V souladu s judikaturou Ústavního soudu (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. III. ÚS 2637/08) NSS pečlivě a obezřetně zkoumal, zda měl stěžovatel reálnou možnost hrozbu odmítnutí pro opožděnost předvídat a náležitě podle toho argumentovat v podávané kasační stížnosti. Stejně tak NSS zkoumal, zda měl stěžovatel možnost účinně brojit proti napadenému rozhodnutí a podat včasnou kasační stížnost. V obou případech dospěl NSS k závěru, že tomu tak bylo.

[17] Stěžovatelova lhůta pro podání kasační stížnosti nebyla zkrácena, jelikož NSS počítal za okamžik doručení napadeného usnesení den, který sám stěžovatel označil jako den seznámení s ním. Stěžovatel měl tedy pro přípravu kasační stížnosti stejné množství času, jako kdyby mu bylo dne 22. 3. 2024 doručeno do vlastních rukou. Před uplynutím lhůty pro podání si stěžovatel obstaral právního zástupce, kterého dle přiložené plné moci již 28. 3. 2024 zmocnil k jeho zastupování v řízení před kasačním soudem. V tomto případě nejde o věc nijak právně složitou, se kterou by se právní profesionál musel dlouze seznamovat. Po seznámení se se soudním spisem krajského soudu a správním spisem žalované musí NSS souhlasit s krajským soudem, že stěžovatel podal žalobu opožděně z důvodu nesprávného pochopení fungování soudního přezkumu správních rozhodnutí. Lhůta pro podání žaloby se ve správním soudnictví počítá pro každé správní rozhodnutí samostatně. Není tedy pravda, že bylo možné odvodit počátek běhu lhůty od posledního správního rozhodnutí, které s původním napadeným správním rozhodnutím do nějaké míry skutkově souvisí. NSS proto shrnuje, že stěžovatel měl možnost účinně a včas brojit kasační stížností proti v hlavičce specifikovanému usnesení krajského soudu.

#### IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[18] NSS dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Proto ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[19] NSS nerozhodoval samostatně o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

[20] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[21] NSS zároveň rozhodl o vrácení již uhrazeného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, a to na základě § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Soudní poplatek bude vrácen ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení (§ 10a zákona o soudních poplatcích) k rukám zástupce stěžovatele.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 20. května 2024

Michal Bobek  
předseda senátu